

PADASJOKI LEIRINTÄALUE

Kivikautisen asuinpaikan koekaivaus

Simo Vanhatalo 1999

Arkkiv. O. 68/29.2.2000

M

PADASJOKI 5 Leirintäalue

Kivikautisen asuinpaikan koekaivaus

Simo Vanhatalo 1999

KAIVAUSKERTOMUS

Kohteen nimi: Leirintäalue
 Muinaisjäänöslaji: kivistinen asuinpaikka
 Inventointinumero: 5

Lääni: Länsi-Suomen lääni
 Kunta, kunnanumero: Padasjoki, 576
 Kylä, kylännumero: Jokioinen, 404
 Tila, rek.no: Kullasvuori ja Rantapuisto
 Kiinteistötunnus: 576-404-0035-0000 ja 576-404-0017-0008
 Maanomistaja: Padasjoen kunta
 Katuosoite: Kellosalmentie 20 (PL 35)
 Postinumero, -toimipaikka: 15701 Padasjoki

Gt-kartta: 5
 Peruskartta: 214307 Padasjoki

Peruskoordinaatit: X: 680714 (680696-680724)
 Y: 256925 (256850-256928)
 Z: 82.5-92.5 m mpy

Rahoittaja: Museovirasto, koekaivausryhmä
 Tutkimusaika: 8.06.1999-18.06.1999
 Tutkimustapa: koekaivaus, koekuopat
 Tutkimusala / kaivausala: 40000 m² / 55 m²

Kaivauksenjohtaja: Simo Vanhatalo, HuK
 Piirtäjä: Vesa Laulumaa, FK
 Tutkimusavustaja: Jukka Kylli, fil.yo
 Kaivajat: 5, kunnan järjestämiä nuoria

Kaivauslöydöt: KM 31959:1-54, diar. 21.02.2000

Valokuvat: 113745-113758, kuvat s. 14-17
 Diat: 42119-42134

Gt-karttaote: GT 5, pain. 1996, s. 8
 Peruskarttaote: PK 214307 Padasjoki, pain. 1985, s. 9
 Kartat: Yleiskartta 1:2000 (suojelukäyttöön), A4, s. 10
 Yleiskartta 1:2000 (tutkimuskäyttöön), A4, s. 11
 Löytökartta 1:2000, A4, s. 12
 Pintavaahtulinjakaavio 1:100/1:7500, A4, s. 13

Liitteet: Tonttikarttaote 1:10000, A4, s. 18
 Kaavakarttaote 1:4000 (pienennös), A4, s. 19

Aikaisemmat kaivaukset: -
 inventoinnit: M. Huurre 1971
 tarkastukset: -
 muut tutkimukset: -
 muut tiedot: Ks. M. Huurteen inventointikertomus v. 1971
 löydöt: KM 19294:1-10, meripihkariipus, hampaiden muruja,
 saviastian paloja, joissa kapeita kampaleimoja,
 pii-iskoksia, kvartsi-iskoksia ja kivilaji-iskoksia. Diar.
 22.1.1974. M. Huurre inv. 1974.

Lähistön muinaisjäänökset: Padasjoki, kohteet 4, 6, 7. Ks. M. Huurteen
 inventointikertomus
 Lähistön löydöt: KM 27916 pronssisen rannerenkaan katkelma (Kullasvuoren
 laelta)

TUTKIMUSPERUSTE

Kivikautisen asuinpaikan laajuuden määrittäminen tulevan matkailu- ja huvialueen rakentamisen varalta.

KOHTEEN SIJAINTI JA KUVAUS

Kohde sijaitsee Padasjoen kirkosta 1.5 km pohjoiskoilliseen, Tuomas- ja Kullasvuorten itärinteellä, Päijänteen länsirannalla. Tutkittavan kohteen koekaivettavan alueen eteläosa sijoittuu leirintäalueen toimistorakennusten (kuva 1) ja kivikkorinteen alapuolella olevien pienien mökkien väliselle tasanteelle (kuva 4). Keskimäinen tutkimusalue sijoittuu Nuorisotalolta (ent. Suojeluskuntatalo?) alastulevan asfalttitiien ja leirintäalueen polkujen ja teiden risteyksen kohdalle (kuvat 2, 4-5) ja sen pohjoispuolelle. Pohjoinen tutkimusalue sijoittuu pientalotonttien, suppa-alueen ja Kullasvuoren itärinteen väliin (kuvat 10-11).

Tutkittavan alueen maastossa on suuret korkeuserot, länsiosa muodostuu harjumaisista mäistä ja supista. Itäosa on loivemmin Päijänteeseen laskevaa, maaperältään selkeästi lajittunutta harjuainesta. Alueen etelä- ja keskiosissa on kivikoita. Pohjoisemman kivikkoalueen ympärillä on laakea hiekkatasanne (kuvat 7-9). Eteläisen kivikon ympäriltä hiekka on huuhtoutunut pois. Tutkimusalueen länsireunaa rajaa Muinais-Päijänteen noin 6000 vuotta vanha rantamuodostelma. Tämän yläpuolella on loivahkoja tasanteita. Korkeiden mäkien ylärinteissä erottuu Yoldia- ja Ancyclusvaiheiden rantamuodostelmia. Maalajien lajittuminen näkyi selkeästi useissa koekuopissa. Muinais-Päijänteen rantamuodostelma-alueella oli pyöreäksi kulunutta moreenikivikkoa, jonka päällä oli ohutta hiekkakerros. Alemmaksi mentäessä kivikon päällä ollut hiekkakerros oli paksumpi ja kivikko oli syvemmällä ja kivet olivat pienempiä. Alimmissa kuopissa kivikkoa ei ollut juuri lainkaan.

Leirintäalueen toimistorakennusten kohdalla maasto on hyvin tasaista hiekkakangasta (kuvat 1-2). Rannassa on pari metriä korkea törmä, joka laskee Päijänteen tasoon. Leirintäalueen toimistorakennuksen eteläpuolella on ollut vuosisadan alkupuolella tervatehdas, jonka korkeampi perustuksen paikka erottuu kaavakartassa. Toimistorakennuksen pohjoispuolella on lentopallokenttä ja rannassa uimaranta. Näiden alueilla maanpintaa on muokattu ja se on kulunut.

KAIVAUSMENETELMÄT

Tutkimusalueelle kaivettiin 55 kpl 1x1 m suuruisia koekuoppaa, eteläkaakko-pohjoisluode-suuntaisen koordinaatiston mukaan (Y-linja 381 gon/neulapohjoinen). Koekuoppien sijoittamiseen vaikuttivat aikaisemmat löytöpaikkatiedot ja muinaisasutukseen soveltuvat maastokohdat. Kaivausten aikana pidettiin PC-pohjaista koekuoppa- ja löytötietokantaa, jonka avulla suunniteltiin tarvittavien koekuoppien paikat. Koekuoppien etäisyydet toisistaan vaihtelivat tutkimusalueen eteläosassa 12-20 m ja pohjoisosassa 30-50 m löytöhavaintojen ja käytettävissä olleen ajan mukaan (ks. yleiskartat). Löytökerroksien paksuus oli keskimäärin 5 cm.

Kaivausvälineinä käytettiin lapioita turpeen poistossa ja lastoja sora- ja hiekkakerroksia kaivettaessa. Koekaivausalueista ja sen ympäristöstä laadittiin yleiskartta mittakaavaan 1:2000, karttapohjana käytettiin Padasjoen kunnan pohjakarttaa 1:2000. Korkeusluku siirrettiin Kullasvuoren länsipuolella olevasta kiintopisteestä (no 85208, 111.805 m) ja kaikki kaivausten vaaitusluvut muunnettiin absoluuttisiksi korkeusluvuiksi (m mpy).

Koekuopista ei piirretty tasokarttoja, koska niissä ei näkynyt selkeitä kivikautisia asuinpaikkakerrostumia. Tutkimusalueelta otettiin 14 mustavalkovalokuvaa ja 16 diakuvaa. Kaivausten lopussa koekuopat peitettiin. Lähistön avoimet maanpinnat, pelto, maanteiden leikkaukset ja ojien reunat tarkastettiin.

KAIVAUSHAVAINNOT

Tutkittavalla alueella maanpinta oli monin paikoin avonainen, varsinkin leirintäalueella turvekerros oli kulunut kokonaan pois ja uimarannalla sekä lentopallokentän kohdalla oli runsaasti hienoa hiekkaa. Koekuoppia kaivettaessa havaittiin, että lähes koko tutkimusalueella oli hyvin lajittuneet maakerrokset. Korkeuskäyrän 85 m yläpuolisissa rinnealueen koekuopissa oli selkeä moreenikivikerros, jonka yläpinta tuli esiin 3-36 cm syvyydessä. Kivikon kivet olivat pyöreäksi kuluneita ja ne olivat melko tiiviisti kiinni toisissaan. Kivikon päällä oli ruskeaa hiekkaa tai soraa. Kivikko alkoi syvemmällä rinteiden itäisissä ja läntisissä koekuopissa ja keskemällä kivikko oli lähempänä maanpintaa. Esimerkiksi koekuopassa 10 näkyi selvästi kuinka kivikerros laskee itään rinteiden mukaisesti. Esihistoriallinen löytöaineisto tuli kivikerroksen yläpuolelta.

Jääkauden aikana muodostuneen harjun kivikkokerrokset ovat joutuneet veden vaikutuksen alaiseksi myös Ancyly- ja Muinais-Päijänne -vaiheiden aikana ja myös sen jälkeenkin. 1800-luvulla olleiden Päijänteen tulvien vaikutus näkyi itäisten koekuoppien kerrostumisissa. Itäisimmässä eli rantatörmän tuntumassa olleiden koekuoppien hiekkakerrokset olivat veden vaikutuksesta huuhtoutuneita. Koekuoppien hiekka oli hyvin harmaata ja hiesumaista. Näissä koekuopissa mahdolliset kivikautiset kulttuurikerrokset ja saviastian palat eivät ole voineet säilyä, ainoastaan kiviesineistö on voinut jäädä jäljelle veden kuluttavissa oloissa.

Koekuopissa turvekerroksen paksuus oli 1-10 cm ja sen alla oli ohut 2-5 cm:n paksu harmaa huuhtoutumiskerros. Koekuopissa 30 ja 52 oli huuhtoutumiskerroksen päällä resenttejä hiekkakerroksia. Koekuopassa 42 oli kaksi turve- ja huuhtoutumiskerrosta. Niiden alla oli likaisen ruskeita läikkiä, jotka voisivat viitata ns. kulttuurimaahan, mutta löytöjä kuopasta ei tullut. Leirintäalueen käytöstä johtuvia ilmiöitä tavattiin koekuopassa 24, jossa oli tiilenkappale ja lasinsiruja. Huuhtoutumiskerroksen alla oleva ruskea hiekka oli paikoin joko vaaleaa, punertavaa, karkeaa tai soransekaista. Koekuopista 7, 9, 11 ja 41 havaittiin heikkoja merkkejä lika- ja nokimaasta. Koekuopan 19 kivistä osa oli palaneita. Koekuopissa 25, 41, 43, 44, 47, 49, 51 ja 55 oli ruskea hiekka normaalia punertavampaa. Ilmiö voi olla joko luontaista ruostetta tai välillisestä ihmistoiminnasta johtuvaa. Punamultahautoihin viittaavaa punamultaa ei kuitenkaan havaittu missään koekuopassa, vaikka Matti Huurteen inventoinnissa siihen viitataan. Huurteen löytämän meripihkariipuksen (KM 19294) löytöpaikka sijoittuu koekuopasta noin 20 m itään. Näiden havaintojen ja löytöjen perusteella voidaan olettaa, että paikalla on vielä jäljellä kivikautisia asuinpaikkakerroksia.

Koekuopan 6 karkeahkon ruskean hiekan seassa oli harmaita ja mustia kiillemuruja. Joidenkin koekaivauksissa löytyneiden saviastian palojen (:5, :6, :41) sekoitteessa oli mustia kiillemuruja. Onko paikalla ollut kiillettä käytetty saviastioiden sekoitteessa? Saviaines on kuitenkin haettu jostain muualta.

LÖYDÖT JA LÖYTÖMÄÄRÄT

Löytöaineistoon koostui ensisijaisesti saviastian paloista ja kvartsista. Hiottuja kiviesineitä tai niiden katkelmia ei löydetty. Löytömääriä rajoitti tutkimusalueen suuri laajuus. Löydöllisiä koekuoppia ei laajennettu tasokaivausalueiksi, jolloin löytömäärät olisivat tulleet suuremmiksi. Neliömetrin suuruisia koekuoppia kaivettiin 40 000 m²:n alueelle 55 kappaletta. Koekuoppien etäisyydet toisistaan olivat keskimäärin 15-35 m.

Saviastian palojen ominaispiirteitä

Alin saviastioiden (:42) löytökorkeus oli 85.34 m mpy. Palassa on heikosti erottuvia kappaleimoja ja sisäpinnassa mm. kasvipainanteita.

Suurin osa saviastian paloista (:5, :6-9, :11, :12, :14-16 ja :25) löytyi 86.5-87.0 m korkeudelta tutkimusalueen eteläosan koekuopista. Koristeluaiheena on käytetty etupäässä kappaleimoja, jotka ovat melko kapeita ja harvoja. Ne muodostavat koristeluvyöhykkeitä yhdessä kuoppien kanssa. Savimassa on hyvin karkeaa ja sekoitteena on runsaasti kvartsi-, maasälpä ja muuta kivimuruja.

Tutkimusalueen keskiosan ja korkeuksien 88.5-90.5 m:n väliltä löytyneet saviastian paloissa (:39, :40-41) oli heikosti erottuvia kampakaleimoja ja pieniä pistemäisiä kuoppia. Sekoitteena on käytetty kiillehippuja, biotiittirakeita, maasälpää ja kvartssia.

Saviastiapaloista (:46, :48), joiden löytökorkeus oli yli 92.0 m mpy, poikkeavat koriste-lunsa ja savimassansa puolesta alempien löytöalueiden paloista. Näissä tutkimusalueen pohjoisosan koekuopista löytyneissä paloissa oli koristeena pieniä rombikehäleimoja, I-tai kynsipainanteita? ja pistemäisiä kuoppia. Sekoitteena oli kvartsimurua ja savimassa oli hietamaista. Nämä palat muistuttavat mm. Nastolan Kovalahden kaivauksilta löytyneitä paloja. Kovalahdesta löytyi myös varhaiskampakakeramiikka kivikauden ja pronssikauden saviastian palojen lisäksi.

Löytöjen löytökorkeudet, absoluuttiset ja suhteelliset kappalemäärät ja painomäärät

löytökorkeus	kpI	paino	%kpI	%paino
92.5-92.0	2	9	1.2%	2.1%
92.0-91.5	0	0	0.0%	0.0%
91.5-91.0	0	0	0.0%	0.0%
91.0-90.5	0	0	0.0%	0.0%
90.5-90.0	0	0	0.0%	0.0%
90.0-89.5	2	17	1.2%	4.0%
89.5-89.0	1	9	0.6%	2.1%
89.0-88.5	1	15	0.6%	3.5%
88.5-88.0	0	0	0.0%	0.0%
88.0-87.5	0	0	0.0%	0.0%
87.5-87.0	8	14	4.7%	3.3%
87.0-86.5	151	351	88.0%	82.0%
86.5-86.0	0	0	0.0%	0.0%
86.0-85.5	1	3	0.6%	0.7%
85.5-85.0	6	8	3.5%	1.9%
YHTEENSÄ	172	426	≈100.0%	≈100.0%

Pii-iskoksia löytyi vain yksi (:10, koekuoppa 9), tämä harmaa kappale painoi vain 0.1 g. Samoin palanutta luuta löytyi vain yksi kappale, joka painoi 1 g (:27, koekuoppa 22).

Kvartsi-iskoksien löytökorkeuksissa oli kaksi keskittymää, ylin 91.5-92.5 (12 kpI/59.7 g, 22 k%/18 p%) ja alempi 85.0-87.5 (28 kpI/158.7 g, 52.3 k%/48 p%). Kvartsi-iskoksien le-vintää niiden ominaisuuksien perusteella ei voi tehdä, koska löytömäärät jäivät melko pieniksi. Kuitenkin esineen tapaiset iskokset keskittyvät tutkimusalueen eteläosaan kera-miikkalöytöjen läheisyyteen. Läpikuultavat ja osittain juovikkaat kvartsit (:49 kvartsi-uurrin, :53 iskos) sijoittuvat tutkimusalueen pohjoisosaan, noin 91.2-91.7 m tuntumaan (koekuopat 48 ja 52).

YHTEENVETO

Tutkimusalueen laajuudesta huolimatta saatiin 55 koekuopan avulla määritettyä kivikautisen asuinpaikan sijainti suunnitellulla rakennusalueella. Runsaslöytöisin alue sijoittuu leirintäalueen toimistorakennuksen länsipuoliselle rinteelle. Samalta kohdalta Matti Huurre löysi inventoidessaan mm. meripihkariipuksen ja kampaleimoin koristeltuja saviastian paloja. Muualla löytöjen määrät ovat pienempiä, mutta kuitenkin riittäviä ilmaisemaan kivikautisen asuinpaikan olemassaolon.

Kivikautisen löytöaineiston voi ajoittaa hyvin pitkäaikaiseksi aina mesoliittisesta ajasta kivikauden loppuun ja varhaismetallikauteen. Suurin osa saviastian paloista ajoittuneen vanhemman kampakeraamisen ajan nuorempaan vaiheeseen. Tutkimusalueen luoteisosan saviastian palojen saviaines ja koristelu antaa viitteitä kivikauden loppupuolesta. Alueen vanhimmat löydöt ovat mesoliittisiä kvartsi-iskoksia.

Leirintäalueen matkailukohteen rakennussuunnitelmissa tälle kohdalle on merkitty vesiliikumäen paikka. Hieman pohjoisemmaksi on kaavailtu "kivikautista kylä"- ja "aikakone"-aluetta. Koko matkailukylän rakennusalue ulottuu Retkeilymajalta Mainiemen sahan läheisyyteen asti ja myös ympäristön Tuomas- ja Kullasvuoren rinteille rakennetaan pujottelu- ja lumilautarinteitä. Matkailuhankkeen suunnitelmien toteuttamisaikataulusta ei ole vielä vuoden 2000 tarkkoja tietoja.

Alueella on useita rantamuodostelmia Ancyclus-vaiheesta Muinais-Päijänteeseen ja siitä nuorempiinkin vaiheisiin. Viime vuosisatojen tulvien vaikutuksia ei yleensä ole osattu ottaa huomioon muinaisjäännösalueita tutkittaessa. Hyvinkin nuoret, 100 vuotta sitten tapahtuneet, tulvat ovat huuhtoneet maaperässä olleita lika- ja nokimaa-alueita. Ainoastaan isommat esineen kappaleet ovat säilyneet maassa. Pitkäaikainen ja saman tasolla pysyvän veden vaikutus tu-hoaa orgaanisen aineksen lisäksi myös saviastian paloja, varsinkin jos rannan maaperä on kivikkoa tai soraa.

Helsinki 28.02.2000

Simo Vanhatalo

Simo Vanhatalo, HuK

VALOKUVALUETTELO

PADASJOKI Leirintäalue

kuvaaja: Simo Vanhatalo 1999
negatiivikoko: 6x6

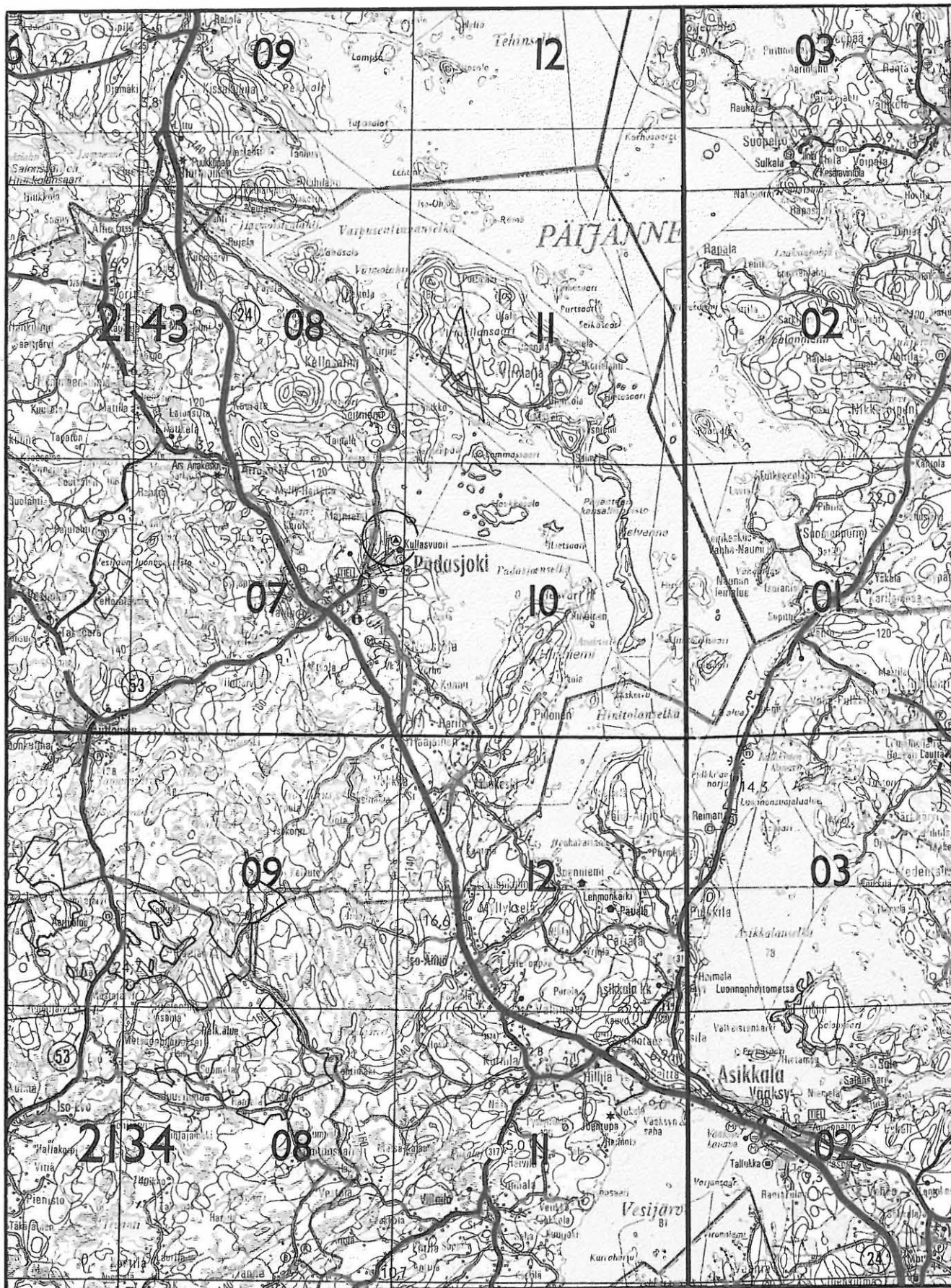
- F.113745 / K.1 Tutkimusalueen eteläosaa, vasemmalla leirintäalueen saunarakennus, kuvattu pohjoisluoteesta.
- F.113746 / K.2 Tutkimusalueen eteläosan löytöaluetta leirintäalueen toimistorakennuksen länsipuolelta, keskellä entinen leirintäalueelle johtava tie, kuvattu etelästä.
- F.113747 / K.3 Tutkimusalueen eteläosan löytöaluetta koekuopan 532/189 kohdalta, kuvattu idästä.
- F.113748 / K.4 Tutkimusalueen eteläosan löytöaluetta, keskellä koekuopat 525/183 ja 507/183, vasemmalla leirintäalueen toimistorakennus, kuvattu pohjoisesta.
- F.113749 / K.5 Tutkimusalueen keskiosan eteläreunaa, oikealla Matti Huurteen inventointilöytöaluetta, kuvattu etelästä.
- F.113750 / K.6 Tutkimusalueen keskiosan länsireunan loivaa rinnettä, kuvattu etelästä.
- F.113751 / K.7 Tutkimusalueen keskiosan tasanne ja kivikkoniemeke, kuvattu luoteesta.
- F.113752 / K.8 Tutkimusalueen keskiosan tasanne ja kivikkoniemeke, kuvattu etelästä.
- F.113753 / K.9 Tutkimusalueen keskiosan kivikkoniemeke, kuvattu pohjoisesta.
- F.113754 / K.10 Tutkimusalueen pohjoisosaa, kuvattu etelästä.
- F.113755 / K.11 Tutkimusalueen pohjoisosaa koekuopan 800/148 kohdalla, kuvattu kaakosta.
- F.113756 / K.12 Arkeologian opiskelija Maija Kärki kaivaa koekuoppaa 748/137, kuvattu pohjoisesta.
- F.113757 / K.13 Koekuopan 585/126 hiekkakerroksen alta löytyi hiekkakerroksen peittämä kivikko, kuvattu etelästä.
- F.113758 / K.14 Koekuopan 621/202 ruskean hiekan alapuolella oli rakeinen hiekkakerros, kuvattu pohjoisesta.

DIALUETTELO

PADASJOKI Leirintäalue

kuvaaja: Simo Vanhatalo 1999
negatiivikoko: 24x36

- D.42119 Tutkimusalueen eteläosaa, vasemmalla leirintäalueen saunarakennus, kuvattu pohjoisluoteesta.
- D.42120 Tutkimusalueen eteläosaa, oikealla leirintäalueen saunarakennus, kuvattu etelästä.
- D.42121 Tutkimusalueen eteläosan löytöaluetta leirintäalueen toimistorakennuksen länsipuolelta, keskellä entinen leirintäalueelle johtava tie, kuvattu etelästä.
- D.42122 Tutkimusalueen keskiosan eteläreunaa, oikealla Matti Huurteen inventointilöytöaluetta, kuvattu etelästä.
- D.42123 Tutkimusalueen eteläosan löytöaluetta koekuopan 532/189 kohdalta, kuvattu idästä.
- D.42124 Tutkimusalueen eteläosaa, taustalla uimaranta, kuvattu lännestä.
- D.42125 Tutkimusalueen keskiosan länsireunan loivaa rinnettä, kuvattu itäkaakosta.
- D.42126 Tutkimusalueen keskiosan tasanne ja kivikkoniemeke, kuvattu etelästä.
- D.42127 Tutkimusalueen keskiosan tasanne ja kivikkoniemeke, kuvattu pohjoisesta.
- D.42128 Tutkimusalueen keskiosan kivikkoniemeke, kuvattu pohjoisesta.
- D.42129 Tutkimusalueen keskiosan tasanne ja kivikkoniemeke, kuvattu länsiluoteesta.
- D.42130 Tutkimusalueen pohjoisosaa, kuvattu etelästä.
- D.42131 Tutkimusalueen pohjoisosaa koekuopan 800/148 kohdalla, kuvattu eteläkaakosta.
- D.42132 Arkeologian opiskelija Maija Kärki kaivaa koekuoppaa 748/137, kuvattu pohjoisesta.
- D.42133 Koekuopan 585/126 hiekkakerroksen alta löytyi hiekkakerroksen peittämä kivikko, kuvattu etelästä.
- D.42134 Koekuopan 621/202 ruskean hiekan alapuolella oli rakeinen hiekkakerros, kuvattu pohjoisesta.

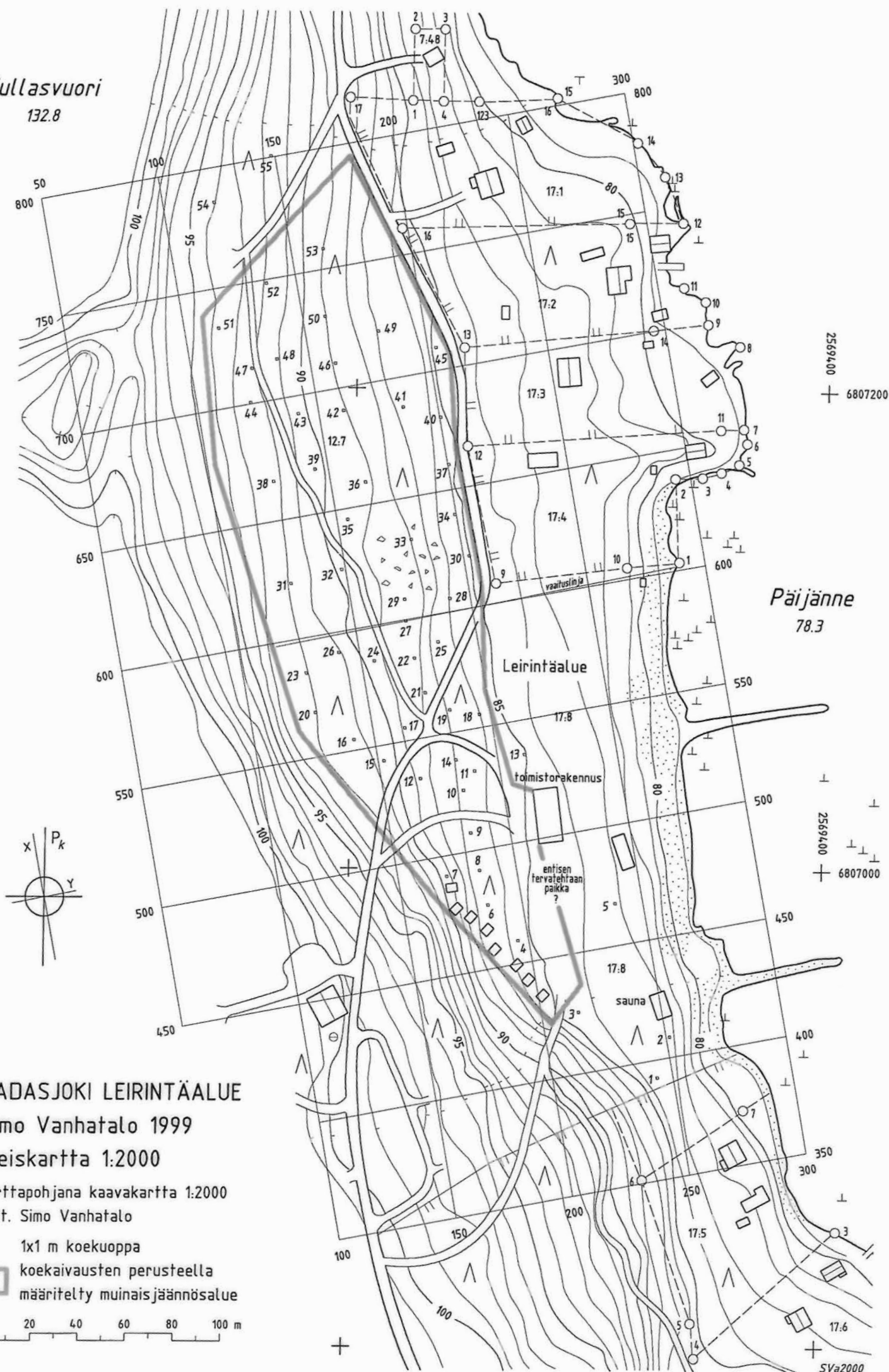
Padasjoki Leirintäalue
Pk 214307 Padasjoki p. 1985

S. Vanhatalo 1999

X: 680714 (680696-680724) Y: 256925 (256850-256928) Z: 82.9-92.4

Kullasvuori
132.8

PADASJOKI LEIRINTÄALUE

Simo Vanhatalo 1999

yleiskartta 1:2000

karttapohjana kaavakartta 1:2000

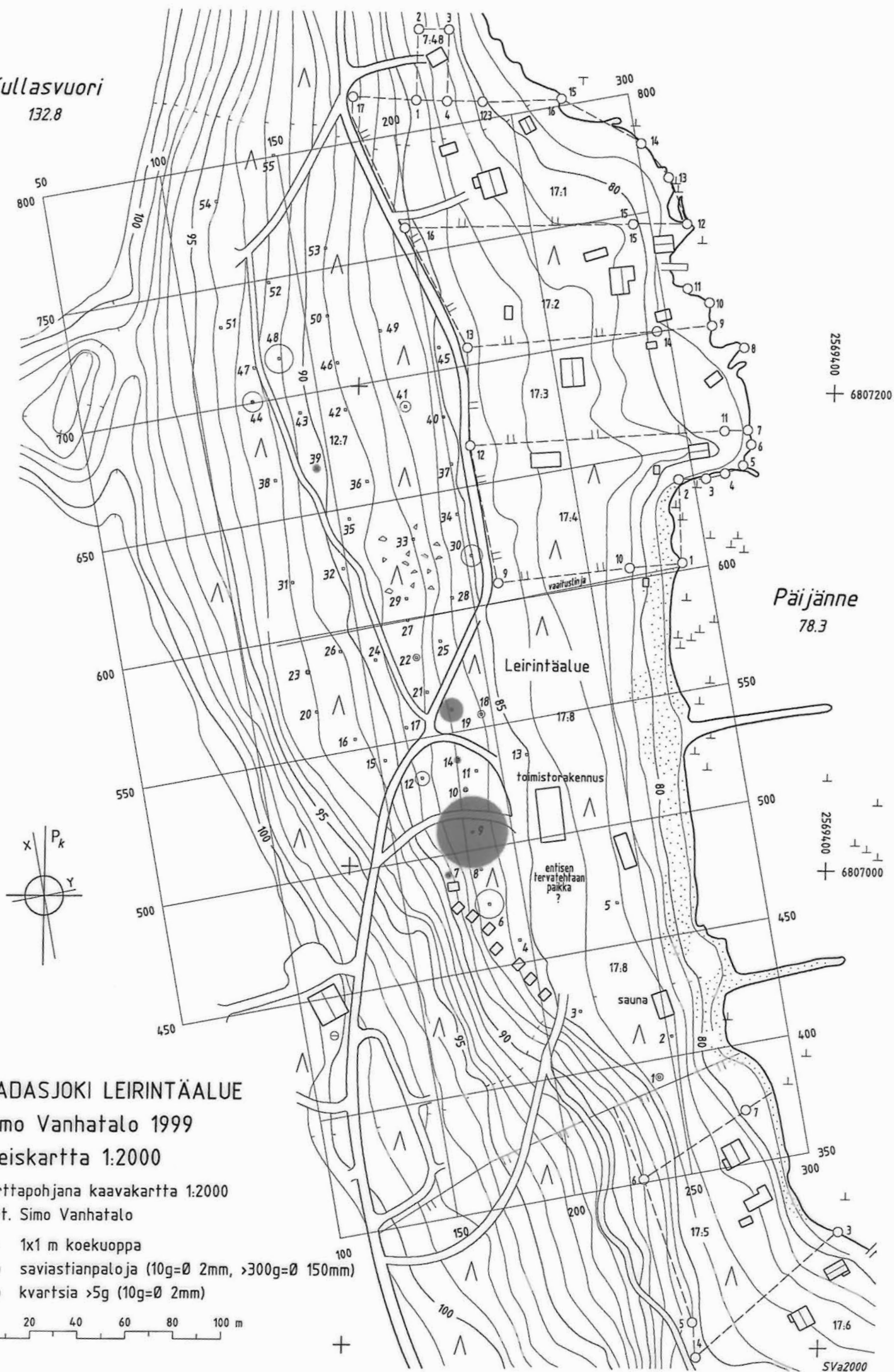
piirt. Simo Vanhatalo

◦ 1x1 m koekuoppa

□ koekaivausten perusteella
määritellyt muinaisjäännösalue

0 20 40 60 80 100 m

Kullasvuori
132.8

PADASJOKI LEIRINTÄALUE

Simo Vanhatalo 1999

yleiskartta 1:2000

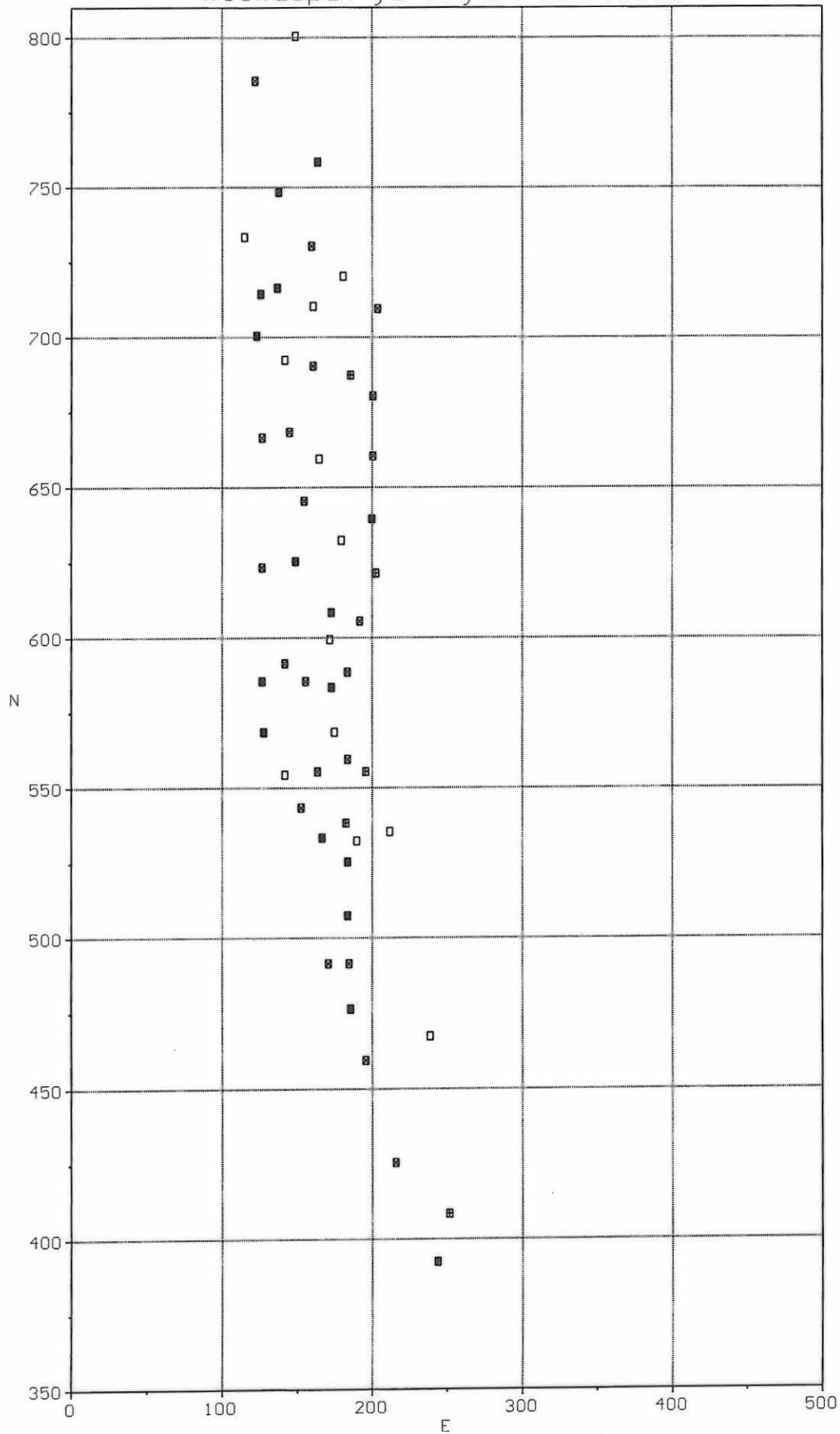
karttapohjana kaavakartta 1:2000

piirt. Simo Vanhatalo

- 1x1 m koekuoppa
- saviastianpaloja (10g=Ø 2mm, >300g=Ø 150mm)
- ⊙ kvartsia >5g (10g=Ø 2mm)

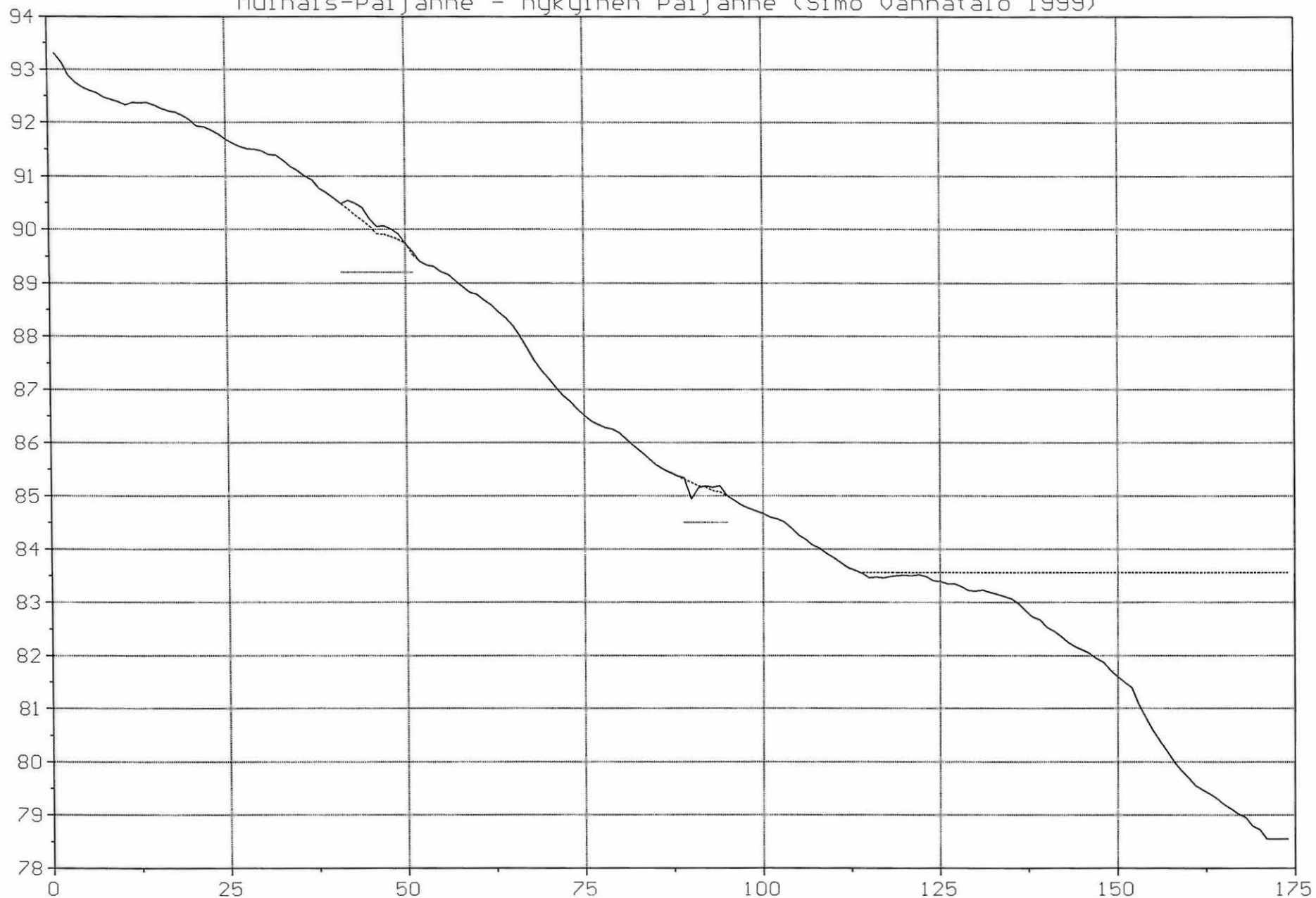
0 20 40 60 80 100 m

PADASJOKI LEIRINTÄALUE Simo Vanhatalo 1999
koekuopat ja löydöt mk 1:2000

- ⊠ koekuoppa, josta löytyi siltastian paloja
- ⊕ koekuoppa, josta löytyi kvartssia
- koekuoppa, josta löytyi siltastian paloja ja kvartssia
- koekuoppa, josta ei löytöjä

PADASJOKI LEIRINTÄALUE pintavaaituslinja (285.5/85.5 gon, mk 1:100/1:7500)
 Muinainen-Päijänne - nykyinen Päijänne (Simo Vanhatalo 1999)

— pintavaaituslinja ··· tien paikka --- tien paikka interpoloituna -·-·- Päijänteen tulvamaksimi 1800-luvulla (korkeudet metriä merenpinnasta ja etäisyydet metreissä)

PADASJOKI Leirintäalue

Simo Vanhatalo 1999

Kuva 1 F. 113745

Tutkimusalueen eteläosaa, vasemmalla leirintäalueen saunarakennus, kuvattu pohjoisluoteesta.

Kuva 2 F. 113746

Tutkimusalueen eteläosan löytöaluetta leirintäalueen toimistorakennuksen lärsipuolelta, keskellä entinen leirintäalueelle johtava tie, kuvattu etelästä.

Kuva 3 F. 113747

Tutkimusalueen eteläosan löytöaluetta koe-kuopan 532/189 kohdalta, kuvattu idästä.

Kuva 4 F. 113748

Tutkimusalueen eteläosan löytöaluetta, keskellä koe-kuopat 525/183 ja 507/183, vasemmalla leirintäalueen toimistorakennus, kuvattu pohjoisesta.

PADASJOKI Leirintäalue

Simo Vanhatalo 1999

Kuva 5 F.113749

Tutkimusalueen keskiosan eteläreunaa, oikealla Matti Huurteen inventointilöytöaluetta, kuvattu etelästä.

Kuva 6 F.113750

Tutkimusalueen keskiosan länsireunan loivaa rinteä, kuvattu etelästä.

Kuva 7 F.113751

Tutkimusalueen keskiosan tasanne ja kivikkoniemeke, kuvattu luoteesta.

Kuva 8 F.113752

Tutkimusalueen keskiosan tasanne ja kivikkoniemeke, kuvattu etelästä.

PADASJOKI Leirintäalue

Simo Vanhatalo 1999

Kuva 9 F. 113753

Tutkimusalueen keskiosan kivikko-
niemeke, kuvattu pohjoisesta.

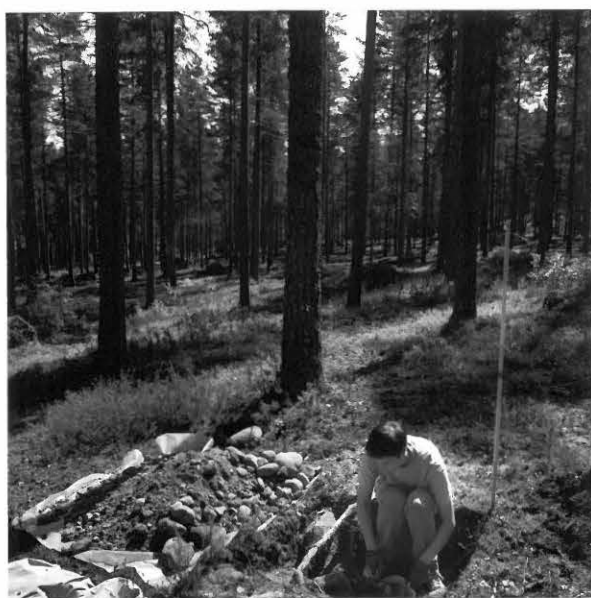
Kuva 10 F. 113754

Tutkimusalueen pohjoisosaa, kuvattu
etelästä.

Kuva 11 F. 113755

Tutkimusalueen pohjoisosaa koekuopan
800/148 kohdalla, kuvattu kaakosta.

Kuva 12 F. 113756

Arkeologian opiskelija Maija Kärki
kaivaa koekuoppaa 748/137, kuvattu
pohjoisesta.

PADASJOKI Leirintäalue

Simo Vanhatalo 1999

Kuva 13 F. 113757

Koekuopan 585/126 hiekkakerroksen alta löytyi hiekkakerroksen peittämä kivikko, kuvattu etelästä.

Kuva 14 F. 113758

Koekuopan 621/202 ruskean hiekan alapuolella oli rakeinen hiekkakerros, kuvattu pohjoisesta.